

lerede nu uden en formel konvention at tage skridt til begrænsning af de underjordiske prøvesprængninger, både i henseende til sprængladningernes størrelse og deres antal. Detektionsteknologien var så vidt fremskredt, at der ikke ville opstå kontrolproblemer. *Nepal* mente, at det var politiske overvejelser og ikke tekniske problemer, der hindrede en aftale om fuldstændigt prøvestop.

e. Biologiske og kemiske våben.

Det i nedrustningsudvalget i Genève udarbejdede udkast til en konvention indeholdende forbud mod biologiske våben blev modtaget med tilfredshed af de fleste lande, idet det dog blev fremhævet, at man snarest muligt måtte nå frem til en tilsvarende aftale om kemiske våben. Visse lande, bl. a. *Tanzania*, beklagede, at det ikke havde været muligt at nå frem til et konventionsudkast, der omfattede både biologiske og kemiske våben, men der var stort set enighed om, at en konvention alene omfattende biologiske våben var at foretrække for slet intet. *Nigeria* mindede om, at ikke-spretningsaftalen indeholdt en paragraf om, at parterne ville fortsætte bestræbelserne på at nå frem til en aftale om forbud mod underjordiske prøvesprængninger. Dette var imidlertid endnu ikke lykkedes, og *Nigeria* så derfor ikke optimistisk på mulighederne for, at konventionsudkastets art. IX, der indeholder et løfte fra parterne om i god tro at fortsætte forhandlingerne om en aftale om forbud mod kemiske våben, skulle få nogen reel betydning. *Italien* gjorde opmærksom på, at paragraf II i konventionsudkastet om destruktion af bestående lagre af biologiske våben var den første egentlige nedrustningsforanstaltning, der havde kunnet opnå enighed om.

f. Konventionelle våben.

Spørgsmålet om begrænsning af konventionelle våben blev kun direkte berørt af *Sverige*, der opfordrede til en undersøgelse af mulighederne for en begrænsning af de konventionelle våben på regional basis. Også *Polen* beskæftigede sig med nedrustning på regional basis specielt i Europa, uden dog specifikt at omtale problemerne omkring de konventionelle våben.

g. Verdensnedrustningskonferencen.

Sovjetunionen fremsatte i sit indlæg et resolutionsforslag til dagsordenens punkt 97 om indkaldelse af en verdensnedrustningskonference. Ved forelæggelsen fremhævedes, at tanken om en verdensnedrustningskonference havde været fremme før, men at det politiske klima nu var mere gunstigt end tidligere. Problemerne, som man stod over for, var enorme, og konferencen burde måske derfor gøres til et mere permanent forum, der mødtes f. eks. hvert andet eller tredje år. Første prioritet burde gives til spørgsmålet om atomnedrustning. Konferencen, der skulle holdes udenfor FN's rammer, skulle være åben for alle stater, hvad enten de var medlemmer af FN eller ej. Det var ikke tanken, at nedrustningsudvalget i Genève skulle miste sin betydning, tværtimod skulle dets arbejde intensiveres. Konferencen ville naturligvis kræve omfattende forudgående konsultationer, men datoen for konferencen burde dog fastsættes engang i løbet af 1972.

Næsten alle lande, der beskæftigede sig med det sovjetiske forslag, omtalte det i positive vendinger. *Italien* gav også udtryk for en positiv forhåndsindstilling, men beholdt sig sin endelige stilling. *Finland* understregede, at nedrustning vedrørte alle lande, og at det sovjetiske forslag fortjente en grundig overvejelse i generalforsamlingen. Kun *USA* var direkte skeptisk overfor det sovjetiske initiativ og påpegede, at efterkrigstidens erfaringer havde vist, at konkrete og begrænsede initiativer havde større mulighed for at føre til resultater end storlåede og generelle planer. Flere østeuropæiske lande kritiserede senere den amerikanske indstilling.

h. Det indiske Ocean som fredszone.

På de uforpligtede landes konference i Lusaka i 1970 fremsatte Ceylon forslag om at gøre Det indiske Ocean til en fredszone, og under generaldebatten bragtes forslaget frem for FN. Det gik ud på, at der i Det indiske Ocean hverken på havoverfladen, i vandet, på havbunden eller på landområdet måtte placeres nogen form for våben, være sig offensive eller defensive, nukleare eller konventionelle. Der skulle være ret til fri